

Марина С. Татар

Національний аерокосмічний університет «Харківський авіаційний інститут»

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1111-7103>

ІНСТРУМЕНТИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ КОНСАЛТИНГОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ

У статті здійснено дослідження інструментів державної політики стимулювання розвитку консалтингової діяльності в умовах формування економіки знань. Запропоновано розширену класифікацію інструментів державної політики за функціональними та інституційними критеріями, що включає нормативно-правові, фінансово-економічні, інституційні, інформаційні та освітньо-наукові інструменти. Для кожної групи інструментів визначено конкретний зміст, механізми впливу та очікувані ефекти, що забезпечує цілісне уявлення про систему державного регулювання консалтингової діяльності та дозволяє ідентифікувати найбільш ефективні важелі впливу на розвиток ринку.

Розроблено формалізовану модель впливу державної політики на розвиток консалтингового сектору на основі підходу «Вхід–Процес–Вихід–Зворотний зв'язок». Запропонована модель дозволяє структурувати взаємозв'язки між вхідними ресурсами, інструментами державної політики, процесами взаємодії суб'єктів, кінцевими результатами розвитку консалтингової діяльності та механізмами зворотного зв'язку. Процесний блок відображає взаємодію між державою, консалтинговим сектором, бізнесом і науково-освітнім середовищем. Визначено, що консалтинг виконує функцію інституційного посередника, забезпечуючи трансфер знань, підвищення якості управлінських рішень і адаптацію бізнесу до змін зовнішнього середовища. Запропонована модель може бути використана органами державної влади для підвищення ефективності політики підтримки консалтингового сектору, а також для моніторингу та оцінки результативності впроваджених інструментів.

Ключові слова: державна політика, консалтинг, консалтингова діяльність, інструменти державного регулювання, економіка знань, інноваційна екосистема, державна підтримка бізнесу.